

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne (25. kad. VII.) z dnia 9. lipca 1885. r.

Przewodniczący: Dr. Szlachetowski, Prezydent miasta.

Obecnymi radców łącznie z I. Vice-prezydentem 39. Radców 20 nieobecność swoją na tém posiedzeniu usprawiedliwiło.

Na wstępie posiedzenia podał sekretarz imieniem Prezydium do wiadomości Rady treść dwóch pism, z których jedno odesłano do właściwej sekcji.

Rada miasta udzieliła r. m. Feintuchowi sześciotygodniowy urlop.

Przed przystąpieniem do obrad nad sprawami porządku dziennego uchwalono:

Na wniosek połączonych Sekcyj III. i IVtój (sprawozdawca r. m. Dr. Kasperek):

1.) Przyjmuje się orzeczenie Rady szkolnej krajowej z dnia 31. maja 1885. l. 16.338, załatwiające przedstawienie gminy miasta Krakowa z dnia 21. listopada 1885. l. 35419 przeciw rozporządzeniu Rady szkolnej krajowej z dnia 6. października 1883. do l. 10104, mocą którego nałożono na gminę miasta Krakowa obowiązek ponoszenia wydatków na płace nadetatowych nauczycieli i nauczycielek klas równorzędnych w granicach 12% procentowego dodatku do podatków bezpośrednich wedle art. 18., 19. i 28. ustawy z dnia 28. grudnia 1882. l. 2 D. u. kr. z r. 1883 do wiadomości i nie wnosi się rekursu od tego orzeczenia do c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z tem zastrzeżeniem, że ta uchwała nie przesądza w niczem kwestyi zwrotu zaliczek udzielonych z funduszu szkolnego krajowego za czas od r. 1876. do 1882.

2.) Pozostawia się Sekcji IVtój przedstawienie odpowiednich wniosków celem uregulowania funduszy miejskich od 1. września 1883. tytułem zaliczki na płace nauczycieli nadetatowych dotąd asygnowanych, obmyślenie funduszu brakującego na ten cel na rok bieżący i wstawienie odpowiedniej sumy w przyszłym budżecie do wydatków zwyczajnych na szkoły ludowe w dziale I., uwzględniając maximum w ustawie z dnia 28. grudnia 1882. l. 2. dz. u. kr. z roku 1883. w art. XVIII., XIX. i XXVIII. na opłacanie nauczycieli z funduszy miejskiego i okręgowego oznaczone.

Ze spraw na porządku dziennym posiedzenia za mieszczonego uchwalono:

Na wniosek komisji gazowej: (Sprawozdawca r. m. Dr. Jakubowski Faustyn).

1. Rada miasta upoważnia komisję gazową do działania w celu wykonania uchwały Rady miejskiej, postanawiającej budowę własnego zakładu gazowego w granicach sumy na budowę przeznaczoną i na podstawie planów przez p. Jahna przedłożyć się mających.

2. Grunta miejskie, zwane Dajwor i Maślakówka, oddaje Rada miejska do dyspozycji Komisji gazowej, by jeden z nich przeznaczyła pod budowę zakładu gazowego.

W ważniejszych sprawach budowy zakładu własnego zaprosi Komisja gazowa reprezentantów Sekcji Iszej i IIgiej.

Na wniosek naglący Sekcji Iszej: (Sprawozdawca r. m. Knaus).

Wnieść do 20. b. m. ofertę do c. k. Skarbu wojkowego o nabycie gruntu i ujeżdżalni położonych obok Kapucynów jeżeli Dyrekcyja fortyfikacji zgodzi się na ten sposób kupna, iż przeprowadzenie budowy 2ch ujeżdżalni przyjmie na siebie, zaś gmina tylko zagwarantuje jej fundusz do wysokości 55000 zła.

Na wniosek naglący Sekcji Iszej: (Sprawozdawca naczelnik wydziału ekonomicznego Umiński).

Zatwierdza się ofertę Juliana Przeworskiego na dostawę w r. b. węgla kamiennego dla biur, szkół i zakładów m. po cenie 32 ct. za 50 kłgr., a dla rzeźni miejskiej z odstawą i zniesieniem po 34 ct. oraz ofertę Floryana Leitry na dostawę drzewa opałowego dla tychże zakładów po cenie 3 zła. 74 ct. za metr sześcienny.

Przed dalszém traktowaniem spraw na porządku dziennym zamieszczonych, Przewodniczący zawiadomił Radę, że z powodu obawy przed powodzią zarządził środki ostrożności, a przede wszystkim dla ochrony wału między Rybakami a Skałką przy Wiśle położonego; zawieszano 102 arezstantów do robót ziemnych w celu zapobieżenia podmuleniu i przerwaniu tego wału.

Przy tej sposobności na wniosek r. m. Chęcińskiego uchwalono:

Uprasza się pana Prezydenta, by raczył się udać do Wysokiego Rządu, a względnie do pana Delegata o zarządzenie, ażeby w drugim kolanie Wisły w Dąbiu zrobić przekop, aby tym sposobem woda przybytna w Wiśle pod Krakowem opaść mogła niżej.

Do wielkiego wydziału kasy oszczędności w miejsce ustępujących wybrano następujących 12 członków, a mianowicie: Chęcińskiego Tomasza, Dra Cyfrowicza Leona, Epsteina Juliusza, Federowicza Jana, Dra Kańskiego Mikołaja, Kieszkowskiego Henryka, Louis Józefa, Dra Piekosińskiego Franciszka, Dra Rosenblatta Józefa, Szpakowskiego Witalisa, Dra Zolla Fryderyka i Zborowskiego Ignacego.

Na wniosek Komitetu Muzeum techniczno-przemysłowego: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Bobrzyński.*)

1. Sprawozdanie Dyrekcyi szkoły rysunkowej dla przemysłu artystycznego o rozwoju tego zakładu w r. 1884/5 Rada przyjmuje do wiadomości.
2. Ustanawia się opłatę za naukę w powyższej szkole całoroczną 6 zł.; za naukę wieczorną 2 zł. rocznie w dwóch półrocznych ratach pobierać się mającą. Oprócz tego płaci każdy uczeń tytułem wpisowego 1 zł.

Od wpisowego nie może nikt być uwolnionym; natomiast służy Dyrekcyi wraz z gronem nauczycielskiem prawo z końcem półroczna pilnością odznaczających się uczniów od opłaty za naukę uwolnić.

Opłata ma być po 3. miesiącach po rozpoczęciu kursu złożoną.

Na wniosek Komitetu Muzeum techniczno-przemysłowego: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Bobrzyński.*)

Panu Barabaszowi, kierownikowi szkoły rysunkowej dla przemysłu artystycznego, udziela się kwotę 200 zł. na opędzenie kosztów podróży celem zwiedzenia tego rodzaju zakładów naukowych za granicą z obowiązkiem zdania sprawy Radzie miejskiej.

Na wniosek naglący Komisji przemysłowej: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Bobrzyński.*)

P. Stanisławowi Barabaszowi, kierownikowi szkoły dla artystycznego przemysłu asygnuje się tytułem remuuracyi za udzielenie 62 lekcji rysunków w kursach robót kobiecych kwotę 124 zł.

Na wniosek Sekcyi IVtėj: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Straszewski.*)

W częściowem załatwieniu odezwy c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej z d. 29. listopada 1884. l. 1320. Rada m. zgadza się w zasadzie na otwarcie z dniem 1. września 1885. szkoły XI. miejskiej 4ro klasowej dla chłopców na Kazimierzu w lokalach budynku Salamona Schermanta na rok jeden wynajętych — tudzież na otwarcie z dniem 1. września 1885. szkoły XII. miejskiej 4ro klasowej dla dziewcząt na Kazimierzu w lokalach budynku Jana Janigi na rok 1 wynajętych. Obydwie te szkoły mają być przeniesione z dniem 1. lipca 1886. do budynku miejskiego przy ulicy Miodowej stanąć mającego. Równocześnie wzywa się Radę szkolną okręgową miejską o przedłożenie wniosku co do kosztów otwarcia tychże szkół.

Na wniosek naglący Sekcyi IVtėj: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Straszewski.*)

Rada miejska zgadza się na utworzenie dwóch nowych szkół żeńskich pięcioklasowych w śródmieściu a mianowicie: jednej z powodu zdecydowanego już uchwałą Rady miejskiej z dnia 2. lipca b. r. odłączenia szkoły pospolitej od szkoły wydziałowej żeńskiej, drugiej zaś z powodu wielkiej liczby paralelek w dotychczasowych szkołach żeńskich.

Na wniosek naglący Sekcyi IVtėj: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Straszewski.*)

Wnieść na ręce Rady szkolnej krajowej petycję do wys. c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty, w sprawie budowy dwóch nowych gmachów na pomieszczenie gimnazyów IIgo i IIIgo, któreby to gmachy odpowiadały wszystkim koniecznym warunkom pedagogicznym i higienicznym, motywując tę prośbę niedostatecznym pod każdym względem pomieszczeniem tychże gimnazyów, tudzież tém, że procent od kapitału wydanego na budowę nie przewyższy wcale opłaconego obecnie czyszu najmu.

Na wniosek Sekcyi IIIciej: (*Sprawozdawca r. m. Szpakowski.*)

Sprawozdanie Magistratu o liczbie przekupniów w sieniach domów w I. kwartale 1885. znajdujących się przyjmuje Rada miasta do wiadomości.

Na wniosek Sekcyi Vtėj: (*Sprawozdawca radca Magistratu Szymkiewicz.*)

Zapewnia się przyjęcie do Gminy pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austriackiego Adamowi Lwu 2go im. hr. Soltanowi, poddanemu rosyjskiemu, za opłatą taksy 50 zł.

Na wniosek Komisji sanitarnej: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Kohn.*)

Przyjmuje się do wiadomości, iż Komisya sanitarna na posiedzeniu z dnia 1. maja 1885. uchwaliła jednogłośnie wyrazić uznanie fizykowi m. Dr. Buszkowi za sumienne i gruntowne opracowanie sprawozdania za r. 1883. ogłoszonego drukiem w roku bieżącym.

Nadto na wniosek r. m. Dra Zolla uchwalono: cała Rada z przytoczonych przez sprawozdawcę powodów wyraża swe uznanie fizykowi miejskiemu a pan Prezydent zakomunikuje na piśmie to uznanie Rady Drowi Buszkowi.

Na wniosek Sekcyi IIIciej: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Rosenblatt.*)

I. Jadwidze Jagiellaszek, wdowie po pensyonowanym dozorczy drogowym Sebastyanie Jagiellaszku, przysnaje się emeryturę w kwocie 120. zł. rocznie od dnia śmierci męża t. j. od 24. stycznia 1885.

Wiktorji Jagiellaszek, córce pomnianego dozorczy drogowego przysnaje się aż do dojscia wieku normalnego t. j. do 20. grudnia 1889. datek na wychowanie w kwocie 40. zł. rocznie.

II. Józefie Karpowicz, wdowie po woźnym Magistratu, wyznacza się w myśl §. 16. i 20. stat. emeryturą roczną w kwocie 58. zł. 32 $\frac{1}{2}$ ct. aż do chwili dojscia córki Maryanny do wieku normalnego t. j. do 14

listopada 1892. — poczem kwota ta podwyższoną zostaje do kwoty 72 zł. rocznie.

Troju dzieciom Józefy Karpowiczowej t. j. Maryannie, Józefowi i Honoracie po 19 zł. 44 ct. rocznie aż do wieku normalnego.

III. Nad prośbą Józefa Mastalskiego, byłego pachołka Magistratu o przyznanie mu pensji emerytalnej, przechodzi Rada m. do porządku dziennego.

Na wniosek Sekcyi Illciój: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Kasparek*).

Maciejowi Spałkowi, kontrolorowi kasy miejskiej udziela się trzech miesięczną zaliczkę na płacę w kwocie 350. zł. z potrąceniem dawniejszej zaliczki w kwocie 81 zł. 61 ct.

Ne wniosek Sekcyi Iszój: (*Sprawozdawca naczelnik wydziału ekonomicznego Umiński*.)

Zaniechać wsypywania proszku desinfekcyjnego do kanałów miejskich przy czyszczeniu tychże; natomiast:

1. Używać proszku desinfekcyjnego do odwaniania nieczystości po wydobyciu ich z kanałów i w czasie przewożenia — jak również,

2. Używać proszku w celu odwonienia pozostałych resztek nieczystości w dołach kloaczych po ich wypompowaniu, o ile fizyk miejski uzna tego potrzebę.

Na wniosek Sekcyi Iszój: (*Sprawozdawca naczelnik wydziału ekonomicznego Umiński*.)

Przecznicę między ulicami Dietla i Podbrzezie na Kazimierzu, dotąd bez nazwy będącą nazwać ulicą „Boczną.“

Na wniosek Sekcyi Ilgij: (*Sprawozdawca r. m. Gwiadomorski*.)

a. Administrowanego w Kasie miejskiej funduszu budowy kanałów i śluz około 13.000 zł. wynoszącego użyć na budowę kanału, jaki Sekcyja I. i następnie Rada miejska za najpotrzebniejszy uzna.

b. Wzywa się Sekcyję I., aby plan i kosztorys takiego kanału jak najspieszniej Radzie miejskiej przedłożyła i funduszu wskazanego powyżej na budowę tego kanału użyła.

Na wniosek Sekcyi IVtój: (*Sprawozdawca r. m. Dr. Jakubowski Maciej*).

Do komitetu administracyjnego szpitalu św. Łazarza w Krakowie przedstawia się wys. Wydziałowi krajowemu na opróżnione miejsce: profesora Dra Stanisława Domańskiego i profesora Dra Henryka Jordana.

Na wniosek Komitetu Muzeum techniczno-przemysłowego: (*Sprawozdawca r. m. Zaremba*).

Płacę kustosza Muzeum techn. przem. podwyższa się z kwoty 600 zł. do kwoty 800 zł.

Na wniosek Sekcyi Illciój: (*Sprawozdawca adjunkt Magistratu Józefczyk*).

Sprawozdanie Magistratu o obrocie spraw szynkowych w r. 1884 Rada miejska przyjmuje do wiadomości.

Na wniosek samoistny r. m. Knausa:

Upoważnia się Pana Prezydenta do przesłania pogorzelcom w Horodence zasilku w kwocie 100 zł.

L. 18332.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat król. stół. miasta Krakowa podaje do powszechnej wiadomości, iż w celu zapobieżenia domokraństwu z mięsem, tudzież celem zaprowiantowania miasta w dobre i zdrowe mięso, postanowił:

1. Wolno wprowadzać na handel do miasta mięso wołowe tylko ćwierciami, baraninę lub cielęcinę połówkami lub co najmniej ćwiartkami. Cielęcina winna pochodzić z cieląt, które miały 40 kilogr. wagi.

2. Mięso bez pieczęci sanitarniej miasta Podgórze lub Półwsia Zwierzynieckiego podlega na rogatkach rewizyi weterynarza miejskiego.

3. Mięso z okolic do Krakowa sprowadzone (z wyjątkiem mięsa z Podgórze i Półwsia Zwierzynieckiego) powinno być zaopatrzone certyfikatem pochodzenia.

4. Mięso przez weterynarza miejskiego za niezdrowe uznane będzie niszczone; podejrzane nieopatrzone certyfikatem pochodzenia za rogatki zwrócone.

5. Mięso w tak małej ilości, że urzęda rogatkowe nie pobierają opłaty, tudzież mięso na własny użytek aż do 5. kilogr. wprowadzone, wolne jest od oględzin.

6. Za oględziny mięsa wołowego od 1—10 ćwierci, należy się 1 zł., za każdą dalszą ćwierć 10 ct. Za oględziny cielęciny, baraniny 1—20 sztuk 1. zł., za każdą następną ćwiartkę 5 ct., oraz koszta fiakra (Rozp. wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Lipca 1880. L. 36663).

Ażeby powyższe rozporządzenie dobro mieszkańców miasta na celu mające pożądaną skutek osiągnęło, Magistrat wzywa Szan. P. T. publiczność, ażeby niepowodowała się źle pojętą oszczędnością i mięsiwa pokątnie roznoszonego nie kupowała, a przez to wykonania niniejszego rozporządzenia w części niuda-remniała.

W Krakowie dnia 27. Lipca 1885.

L. 19197.

OBWIESZCZENIE.

Nowellą do ustawy przemysłowej z d. 8 Marca 1885. L. 22. Dz. U. P. i rozporządzeniem ministerjalnym z 27. maja 1885. L. 83. Dz. U. P. wydano nowe przepisy i postanowienia od d. 11 Czerwca 1885. obowiązujące o zawieszeniu pracy (odpoczynku) w niedzielę i święta w przedsiębiorstwach przemysłowych, względnie o święceniu niedzieli i świąt przez przemysłowców i ich pomocników.

Magistrat uważa za właściwe podać w stósoném streszczeniu przepisy powyżej powołane do publicznej wiadomości i wezwać tych, których to dotyczy, o najściślejsze onych przestrzeganie.

Według wspomnianych przepisów **ustać ma w niedzielę wszelka praca przemysłowa w przedsiębiorstwach przemysłowych** (fabrycznych, rękodzielniczych i handlowych) z wyjątkiem czynności mających na celu oczyszczenie i utrzymanie w dobrym stanie lokali przemysłowych i przyrządów.

W święta zostawić należy pomocnikom tyle czasu wolnego, ile potrzebują na nabożeństwa przedobiedne, na jakie według obowiązków swego wyznania uczęszczać winni.

W niedzielę odpoczynek rozpoczynać się ma o godzinie 6tej rano i trwać przez 24 godzin.

Wyjątkowe postanowienia wydano dla tych tylko rodzajów przemysłu (przedsiębiorstw fabrycznych, rękodzielniczych i handlowych), w których przerwa ruchu, fabrykacyi lub obrotu jest niemożliwa przez wzgląd na naturę przemysłu i jego doniosłość dla dobra publicznego lub w których potrzeby ludności (konsumentów) i obrót publiczny wymagają pracy także w niedzielę.

Wyjątkowe te postanowienia są następujące:

I. Przez cały dzień niedzielny mogą być otwarte:

1. Restauracye, hotele i szynkownie (wyszynki trunków, piwa, wina, miodu, kawiarnie itp.)
2. Cukiernie.
3. Zakłady fotograficzne.
4. Golarnie i Zakłady fryzjerskie.
5. Zakłady kąpielowe (łaźnie i kąpiele rzeczne).
6. Handle artykułów żywności, sprzedaż pieczywa, drobna sprzedaż wiktuałów, mleczarnie, sklepy i kramy mąki, kaszy, otrąb i t. p. sklepy korzenne, kolonialne, delikatesów, wód mineralnych, owoców, kwiatów i wędlin.

Również mogą pracować w niedzielę:

7. Przedsiębiorstwa komunikacyjne, jak tramwaye, omnibusy, fjakry, doróżki, przewozy rzeczne.
8. Przedsiębiorstwa pogrzebowe.
9. Zakłady posługaczy publicznych (expressi, komisionerzy, posłannicy, przewodnicy, tragarze)
10. Przedsiębiorstwa spedycyjne, o ile mają na celu nadawanie na kolej żelazną, odbiór i dostawę **przesyłek pospiesznych**.
11. Wyładowanie towarów z wagonów stojących na miejscach składu kolei żelaznych przez robotników odnośnego przedsiębiorcy przemysłowego, jak równie ładowanie towarów, jednakże tylko o tyle, o ile odnośny Zakład przemysłowy przez zastanowienie pracy w nie-

dziele, narażony byłby na straty materyalne wobec przedsiębiorstwa kolejowego.

II. Częściowej pracy w niedzielę pozwalają powołane powyżej ustawy:

- A) a. w piekarniach w niedzielę przed południem, lub w poniedziałek rano przed godziną 6.
 - b. w pracowniach cukierniczych przed południem.
 - c. w jatkach i pracowniach rzeźniczych **do godz 10.** przed południem.
 - d. w warsztatach masarskich **do godziny 10.** przed południem.
 - e. handlarzom dziczyzny **do godz. 10.** przed południem.
 - f. w fabrykach wody sodowej przed południem, w czasie **od 1. Kwietnia do 1. Października**; zaś przy sprzedaży i dostawie przez cały rok, lecz tylko w godzinach przedpołudniowych.
 - g. we wszystkich **sklepach kupieckich** nie wymienionych wyżej w ustępie 1—6 przy sprzedaży towarów w rozmiarze dotąd praktykowanym, w tandetach i Zakładach zastawniczych **do godziny 12.** w południe.
- B) Z ograniczeniami w rozporządzeniu ministerjalnym z d. 27. Maja 1885. L. 83. Dz. u. p. bliżej określonymi **wolno w niedzielę zatrudniać robotników przemysłowych** w przedsiębiorstwach i fabrykach, w których przerwanie ruchu byłoby niemożliwe, mianowicie: w zakładach ogrodniczych, w hutach żelaznych, w piecach wapiennych, cementu i gipsu, w cegielniach, garbarniach, blechowniach, w fabrykach i rafineryach spirytusu, nafty w młynach, browarach, słodowniach, garwniach, cukrowniach, w fabrykach surrogatów kawy, papierniach itd.

We wszystkich powyżej pod I., II., A., B. wymienionych przemysłach, **praca w niedzielę ma być wszakże ograniczona tylko do tych czynności, które mają na celu utrzymanie zakładu przemysłowego w nieprzerwanym ruchu; nie wolno zatem zatrudniać robotników przemysłowych przy pracach przygotowawczych, ubocznych i pomocniczych; nadto właściciele zakładów przemysłowych, w których praca w niedzielę jest dozwolona, winni przestrzegać, aby każdy z robotników nie częściej jak w trzecią lub drugą niedzielę, albo też **co niedzieli**, ale tylko do południa był zajęty.**

Aby uniknąć nieporozumień lub mylnego tłomaczenia przez przemysłowców i ich pracowników wrazu **pomocnik (robotnik przemysłowy)**, Magistrat podaje do publicznej wiadomości, kogo ustawy przemy-

słowe (nowella z d. 8. Marca 1885) uznają za pomocnika (robotnika przemysłowego).

Do pomocników przemysłowych zaliczają się:

- a. Czeladnicy (subjekci handlowi, towarzysze, kelnerzy, woźnice i t. p.).
- b. robotnicy fabryczni.
- c. uczniowie (terminatorzy).
- d. ci wszyscy pomocnicy, którzy spełniają w przemyśle roboty pomocnicze, podrzędne, a nie należą do zwykłych najemnych wyrobników, sług domowych i gospodarczych.
- e. ci wszyscy robotnicy, którzy pracują regularnie w takich przedsiębiorstwach przemysłowych, które obok innych właściwych swych zajęć nie podlegających ustawie przemysłowej prowadzą osoby fizyczne lub moralne jako uboczne zajęcie, n. p. robotnicy pracujący w warsztacie wyrobu pudełek kas Oszczędności, banków miłosierdzia; w zakładach kwiatów i ogrodniczych zakładów wychowawczych, ochronek sierot; w fabrykach koszyków lub mebli po domach karnych i t. d.

Do pomocników przemysłowych **nie zaliczają się**: osoby przyjęte do pełnienia wyższych obowiązków służbowych, zwyczajnie z placami rocznymi lub miesięcznymi jako to: zawiadowcy, mechanicy, faktorzy, buchalterzy, kasyerowie, ekspedytorowie, rysownicy, chemicy i t. p.

Obwieszczając powyższe postanowienia, Magistrat wzywa wszystkich przemysłowców (fabrykantów, rękodzielników, kupców), aby je ściśle przestrzegali, gdyż w razie przeciwnym pociągnięci zostaną do odpowiedzialności według przepisów ustawy przemysłowej.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa d. 14 Lipca 1885 r.

Prezydent miasta
Dr. Szlachtowski.

L. 17396.

OBWIESZCZENIE.

W dalszym ciągu obwieszczenia z d. 14. Lipca r. b. L. 19197 c odpoczynku w niedziele i święta Magistrat zwraca uwagę przemysłowców na przepisy noweli do ustawy przemysłowej z d. 8. marca 1885. L. 22. D. u. p. oraz na rozporządzenia ministeryalne z d. 27. maja 1885. L. 82, 84, 85 i 86. Dz. u. p. wreszcie na okólnik c. k. Namiestnictwa we Lwowie z d. 20. Czerwca 1885. L. 32761:

I. O przestankach w codziennej pracy przemysłowej (:w przedsiębiorstwach przemysłowych, rękodzielniczych i handlowych);

II. O pracy dziennej i nocnej młodocianych pomocników (:robotników:) przemysłowych i kobiet;

III. O ilości godzin pracy w przedsiębiorstwach prowadzonych fabrycznie (:we fabrykach:) i przedłużeniu czasu pracy w tychże; nakoniec

IV. O pracy nocnej dzieci i kobiet we fabrykach.

Powołane przepisy stanowią w streszczeniu co następuje:

ad I. Przestanki. Pomocnikom przemysłowym wyznaczyć należy pomiędzy godzinami pracy stosowne przestanki, nie mniej jak **półtóra godziny** trwające, z których **jedna godzina** przypaść ma ile możliwości na porę obiadową. Jeżeli jednak praca przedobiednia lub poobiednia trwa pięć godzin lub mniej, przestanek może odpaść w odpowiedniej części dnia z wyjątkiem godziny na porę obiadową przeznaczonęj.

Przepisy te stosowane być winny odpowiednio do pracy nocnej (:paragr. 74 a. ust. $\frac{1}{2}$ 1885. L. 22 Dz. u. p.)

Wyjątki od tego postanowienia dozwolone są tylko w przedsiębiorstwach przemysłowych, w których przerwa ruchu i fabrykacji jest niemożliwa i wyjątki te określa bliżej rozporządzenie ministeryalne z d. 27. Maja r. b. l. 82 D. u. p. a zarazem zawiera postanowienia zanieschaniu i skróceniu tych przestanków w pracy.

ad II. Praca dzienna i nocna młodocianych pomocników przemysłowych i kobiet.

Praca młodocianych pomocników (:robotników:) przemysłowych, to jest tych, którzy **16go roku życia jeszcze nie skończyli**, nie może trwać dłużej niż **ośm godzin** dziennie.

Dzieci niemających jeszcze skończonych lat 12., nie wolno używać do **regularnych** zajęć przemysłowych.

Pomocników młodocianych między skończonym 12. a skończonym 14. rokiem życia wolno używać do regularnej pracy przemysłowej tylko o tyle, o ile praca taka nie szkodzi ich zdrowiu i nie tamuje fizycznego rozwoju, a zarazem nie stoi na przeszkodzie w pełnieniu ustawowego obowiązku uczęszczania do szkoły i t. d.

W porze nocnej, to jest: **pomiędzy ósmą godziną wieczór a piątą godziną z rana**, nie wolno używać pomocników młodocianych do regularnych zajęć przemysłowych (:§§. 93, 94, 95 ust. $\frac{1}{2}$ 1885. L. 22 Dz. u. p.)

Wyjątków w tym względzie dozwala rozporządzenie ministeryalne z d. 27. Maja r. b. L. 84 Dz. u. p. tylko:

1. dla wyrobu kos,

2. dla zakładów do rozmotywania jedwabiu i

3. dla przemysłu gospodniego i szynkarskiego, w którym to ostatnim młodociani robotnicy płci męskiej, używani za kelnerów i t. p. mogą być zatrudniani także od godziny 8 wieczór najdalej do godziny 12. w nocy.

ad III. Ilość godzin pracy w przedsiębiorstwach prowadzonych fabrycznie (we fabrykach) i przedłużenie czasu pracy w tychże:

W przedsiębiorstwach przemysłowych prowadzonych fabrycznie (we fabrykach) praca pomocników przemysłowych, nie licząc przestanków, najwięcej trwać ma 11 godzin na dobę (§. 96 a. ust. $\frac{2}{3}$ 1885. L. 22. Dz. u. p.)

Wyjątkowych uwzględnień dozwala rozporządzenie ministeryalne z d. 27. Maja r. b. L. 85 D. u. p. w ten sposób, iż gałęziom przemysłu prowadzonym fabrycznie, w temże rozporządzeniu, wymienionym a mianowicie różnym rodzajom przedział i t. p. przedłuża przepisany 11 godzinny okres czasu na dobę o jedną godzinę.

W razie klęsk elementarnych, lub innych nieszczęść, któreby przerwały regularną fabrykację przedsiębiorstwa, albo w razach potrzeby zwiększenia pracy, może władza przemysłowa I. instancyi (w Krakowie Magistrat) dozwolnić poszczególnym przedsiębiorcom czasowego przedłużenia pracy, jednakże najdłużej na przeciąg trzech tygodni.

Takie przedłużenie czasu pracy na trzy tygodnie nie może być w myśl okólnika wys. c. k. Namiestn. z d. $\frac{20}{100}$ r. b. L. 32761 w ciągu jednego roku powtórzonem. Pozwolenie na dłuższy przeciąg czasu udzielić może władza krajowa.

W razach naglącej konieczności i w ciągu najwięcej trzech dni w miesiącu mogą przedsiębiorcy przedłużyć czas pracy; muszą jednak zawiadomić o tem władzę przemysłową (w Krakowie Magistrat). Według powołanego powyżej okólnika c. k. Namiestnictwa w tym przypadku przestrzegać należy, aby przedłużenie czasu do trzech dni w miesiącu nie wynosiło przy 11sto godzinnéj pracy nad trzy; zaś przy 12sto godzinnéj pracy nad dwie godziny.

Za godziny dodatkowe, t. j. ponad przepisany przeciąg czasu pracy 11 godzin, należy się pomocnikom (robotnikom) przemysłowym osobna zapłata.

ad IV. Praca dzienna i nocna dzieci i kobiet we fabrykach.

Dzieci, które nieskończyły jeszcze lat 14, niewolno używać do regularnych zajęć przemysłowych w przedsiębiorstwach fabrycznych.

Pomocników młodocianych pomiędzy skończonym 14. a skończonym 16. rokiem, wolno uży-

wać tylko do lżejszych robót, które nie szkodzą ich zdrowiu i nie tamują ich fizycznego rozwoju.

Kobiet nie wolno w ogólności używać do pracy nocnej, (od 8 godz. wieczór do 5 godz. rano:) we fabrykach; (§. 96 b. ust. $\frac{2}{3}$ 1885 L. 22 Dz. u. p.)

Wyjątkowe postanowienia w tym względzie zawiera rozporządzenie ministeryalne z d. 27 Maja r. b. L. 86 Dz. u. p. do którego Magistrat odsyła tych, których one dotyczą.

Ogłaszając powyższe postanowienia w interesie przemysłowców, rękodzielników i kupców w naszym mieście Magistrat ma nadzieję, iż będą ściśle wykonywane i że nie zajdzie potrzeba stósowania środków karnych, jakie przepisuje ustawa przemysłowa.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa, dnia 24 lipca 1885.

Prezydent miasta
Dr. Szlachtowski,

L. 21.124.

OGŁOSZENIE KONKURSU.

C. k. Namiestnictwo podało reskryptem z dnia 5. sierpnia r. b. l. 7749 pr. do powszechnéj wiadomości, że wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa mocą rozporządzenia z dnia 27. lipca b. r. rozpisało konkurs na obsadzenie opróżnionych w szkole ogrodniczej „Elisabetinum“ połączonej ze szkołą rolniczą „Francisco Josefium“ w Mödling pod Wiedniem dwóch stypendyów po 250 zła. rocznie, jedno imienia Jego MSC. Cesarza, drugie Jéj MCI Cesarzowej na przeciąg dwuletniego kursu dla kandydatów, którzy w roku szkolnym 1885/6 i 1886/7 ogrodnictwa w tymże zakładzie uczyć się zamierzają.

Ubiegający się o rzeczony stypendya winni podania odnośne wniesć najdalej z końcem sierpnia r. b. do dyrekcji zakładu „Francisco Josefium“, gdzie także dla pouczenia się dokładniejszego dostać mogą program zakładowy.

Aby zyskać przyjęcie do pomienionej szkoły ogrodniczej „Elisabetinum“, kandydat wykazać się winien

1. przyzwolaniem rodziców lub opiekunów,
2. świadectwem z ukończonej z dobrym postępowaniem szkoły ludowej,
3. wiekiem skończonych lat przynajmniej 15 przy stósownéj dojrzałości fizycznej.

Pożądaném byłoby także świadectwo dłuższej praktyki w ogrodnictwie pobieraném.

Uwolnienie od opłaty szkolnej nie służy stypendystom.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa d. 10. sierpnia 1885.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1. do 31. lipca 1885. r. złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione, a mianowicie:

- Art. 171. Dwie skórki irchowe, 4 kluczyki, wachlarz, trzy pary rękawiczek, parasol, książka do nabożeństwa, chustka do nosa i portmonetka z kwotą, 1 zła. 25 ct.
 „ 173. Zegarek srebrny.
 „ 174. Trzy sznurki małych koralików.
 „ 175. Szmata z kwotą Zła. 3 ct. 82.
 „ 176. 49 sztuk weksli.

- Art. 177. Klucz.
 „ 178. Klucz.
 „ 179. Klucz.
 „ 187. Kapelusze słomiany.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. w Magistracie i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy niektóre prawa do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się ich właścicielami.

Z Magistratu stoł. król. miasta Krakowa dnia 31. lipca 1885. r.

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 7 Sierpnia 1885.	1-go gatunku		2-go gatunku				3-go gatunku					
		od		do		od		do		od		do	
		zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.
100 Kilogram.	Pszonicy zimowój	8	60	8	85	8	—	8	40	—	—	7	50
„	Pszonicy jarój	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„	Żyta	6	80	7	—	6	50	6	65	—	—	6	30
„	Jęczmienia	6	50	7	—	6	—	6	25	—	—	5	50
„	Owsa	6	85	7	—	—	—	6	70	—	—	—	—
„	Grochu	9	—	9	50	8	—	8	50	—	—	—	—
„	Jagiel	12	25	12	50	—	—	12	—	—	—	—	—
„	Fasoli	10	50	11	—	9	50	10	—	—	—	—	—
„	Tatarki	8	—	8	25	—	—	7	75	—	—	—	—
„	Prosa	—	—	7	25	6	75	7	—	—	—	—	—
„	Rzepak zimowego	10	50	11	—	10	—	10	25	—	—	—	—
„	Rzepak letniego	nie	by	ł	w	t	r	g	u	—	—	—	—
1 Hektolitr	Ziemniaków nowych	1	70	1	80	—	—	1	60	—	—	—	—
100 Kilogram	Siana nowego	—	—	2	50	—	—	2	30	—	—	2	—
„	Słomy	—	—	2	—	—	—	1	90	—	—	1	80
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	55	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„	Okowity z opłatą na 75°	—	—	58	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn. (4 litr)	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr.	—	—	3	25	—	—	3	—	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	72	—	76	—	—	—	70	—	—	—	—
„	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	—	—	1	25	1	15	1	20	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennój zwyczaj.	—	75	—	80	—	60	—	70	—	—	—	—
„	„ tatarczanej (często-chowskiej)	—	—	1	80	—	—	1	70	—	—	—	—
„	„ pszenicznej	—	—	1	60	—	—	—	—	—	—	—	—
„	„ perlowej	1	50	1	60	1	30	1	40	—	—	—	—
„	„ tatarczanej całej	—	—	1	60	—	—	1	50	—	—	—	—
„	„ tatarczanej łupanėj	—	—	1	20	—	—	1	10	—	—	—	—
„	Pęcaku	—	—	1	—	—	—	—	90	—	—	—	—
„	Kaszy jaglanėj	1	30	1	40	—	—	1	20	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznej	Nr. 0		Nr. 1		Nr. 2		Nr. 3		Nr. 4		Nr. 5	
		18	80	18	10	17	70	17	10	16	—	15	20

Ceny pieczywa na miesiąc sierpień 1885.

Podali ceny:

Właściciel piekarni	Rozki wie-	Bułki wie-	Bułki zwy-	Chleb sto-	Chleb sto-
	deńskie	deńskie	czajne	wy doborowy	wy zwyocz.
Zu jeden cent wypada gramów.					
Bartł Stanisław L. 3. ul. Sienna.	20	28	32	51	56 1/2
Bartł Józef L. 28. ul. Szewska.	26 2/3	33 1/3	40	40	43
Piek. Gust. Barucha w Podgórzu.	23 1/3	30	35	L. 57 1/7	L. III. 70
Bicz Piotr L. 29. ul. Sgo. Tomasza.	20	23 1/3	35	42 1/2	45
Chęcińska Julia L. 18. ul. Długa.	25	32	35	55	65
Długoszewski Wilhelm L. 22. ul. Szewska.	20	26 2/3	40	45	50
Kaparski Teofil L. 6. ul. Stolarska.	20	26 2/3	30	35	50
Knoll Józef L. 5. Mały rynek.	20	26 2/3	30	40	60
Lewik Franciszek L. 29. Starowiślna.	23 1/3	23 1/3	35	42 1/2	45
Łysakowski Walenty L. 1. ul. Długa.	23 1/3	33 1/3	45	50	60
Myszkowska Zofia L. 3. ul. Krótka.	piecze tylko sam chleb			35	50
Merkert Aleksander L. 5. ul. Szczepańska.	26 2/3	33 1/3	45	60	65
Nowicki Ludwik L. 21. ul. Św. Tomasza.	18 2/3	25 1/3	30	42 1/2	50
Opidowicz Maciej L. 40. ul. Floryjańska.	26 2/3	33 1/3	45	40	47 1/2
Owsiak Józef L. 5. ul. Wiślna.	23 1/3	23 1/3	35	42 1/2	45
Schmidt Anna L. 44. Floryjańska.	26 2/3	33 1/3	50	55	70
Troczyński Romuald L. 11. ul. Stolarska.	piecze tylko sam chleb			55	75
Węgrzynowska Anna L. 30. ul. Sławkowska.	30	30	45	50	62
Wójcik Michał L. 7. plac Szczepański.	25 1/3	28 2/3	40	45	48
Wątorski Jan L. 3. ul. Mikołajska.	24	36	50	60	74

Ceny mięsa na miesiąc sierpień 1885. r.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach poddominikańskich murowanych i drewnianych:

Jeden kilogram et.

Mięsa wołowego z części tylnych	56
" " " przednich	48

Poładwicy wołowój	od 80 do 90
Cielęciny z części tylnych	52
Cielęciny " przednich	48
Baraniny " tylnych	60
Baraniny z części przednich	56
Wieprzowiny ze skórka	60
" bez skórki	64

b) Rzeźnicy w sklepach sprzedający:

Jeden kilogram et.

Mięsa wołowego z części tylnych	56
" " " przednich	52
Poładwicy wołowój	od 90 do 100
Cielęciny z części tylnych	56
" " przednich	48
Baraniny z części tylnych	70
" " przednich	56
Wieprzowiny ze skórka	60
" bez skórki	64

L. 19863.

ROZPORZĄDZENIE.

Do Pp. Aptekarzy w Krakowie.

Pismem z dnia 2. października 1884 L. 32215 i z dnia 27. października 1884 L. 22813 zarządził Magistrat, aby Pp. Aptekarze na flaszeczkach z kwasem karbolowym polecali przyklepać etykietę z trupa główką i wypisywać na nich, ilu to jest procentowy kwas karbolowy — a to z tego powodu, aby zapobiedz otruciom lub oparzeniu rąk.

Gdy temu rozporządzeniu nie wszyscy Panowie Aptekarze czynią zadość, przeto na wniosek Komisji sanitarniej ponawia Magistrat wezwanie, aby zawsze przy wydawaniu kwasu karbolowego flaszeczka była opatrzona w etykietę z trupa główką i wyszczególniono na niej procent zęszczenia kwasu karbolowego. —

W razie gdyby z powodu zaniedbania tój ostrożności poniósł kto szkodę na zdrowiu, Magistrat będzie zmuszony zastosować środki prawne. —

Kraków d. 2. sierpnia 1885.

Prezydent miasta
Szlachtowski.